

Časopisy vydávalo Severočeské muzeum už od roku 1883. Jsou k vidění v digitální knihovně

13. 04. 2022 13:50

Zdá se dnes být samozřejmostí, že Severočeské muzeum vydává vlastní zpravodaj. V historii tomu tak sice vždy nebylo, nicméně historie muzejních periodik sahá až do osmé dekády předminulého století.

Tiskovina *Mittheilungen des Nordböhmisches Gewerbemuseums* neboli Zprávy Severočeského průmyslového muzea vycházela v letech 1883 až 1914. O redakci se v počátcích starali ve svém volném čase členové muzejního kuratoria.

Od roku 1884 patřil hlavní podíl na tvorbě periodika kustodům – zaměstnancům muzea, kteří určovali jeho obsahovou i vizuální stránku. Periodicita se pohybovala od 4 do 12 čísel ročně. Formát Zpráv se postupně měnil od novinové přílohy až po graficky náročné periodikum doplněné zprvu ilustrovanými, později také fotografickými obrazovými přílohami.

Současně s výtvarným pojetím se rozvíjela obsahová složka. Vedle původních kratších sdělení o činnosti přibyly informace o sbírkových fondech a o knihovně. Později časopis působil jako platforma pro uveřejňování odborných statí a studií.

*„Zejména mezi lety 1893–1905, za redakce Gustava E. Pazaurka, oslovoval laickou i odbornou veřejnost. Od roku 1906 dostal novou podobu a název *Zeitschrift des Nordböhmisches Gewerbemuseums – Neue Folge*, pod nímž zpravodaj vycházel do roku 1914. Na další muzejní periodikum si muzeum počkalo dlouhých třicet osm let,“* upřesnila Anna Kašparová, vedoucí muzejní knihovny.

Nejstarší historické dokumenty Severočeského muzea v Liberci jsou zpřístupněné v evropské digitální knihovně [Manuscriptorium](#), v níž se nalézají dokumenty mnoha významných institucí nejen ze zemí Evropské Unie. *Mittheilungen des Nordböhmisches Gewerbemuseums* je ke zhlédnutí prostřednictvím programu Kramerius na stránkách Severočeského muzea.

„Způsob informování o dění v Severočeském muzeu a o sbírkách se v běhu času samozřejmě proměňuje. Vysoká odbornost, znalosti kurátorů a péče o sbírky však zůstávají. Naším velkým úkolem v nadcházejících letech je digitalizace sbírek, která umožní veřejnosti vidět v detailu i předměty, které například z důvodů ochrany mohou být vystavovány pouze omezeně. A samozřejmě, pro odborníky se tím stanou sbírky dostupné na dálku, což je pro badatelskou práci zásadní výhoda. Předchůdci současných muzejníků by nevycházeli z údivu, jaké možnosti doba přinesla,“ uvedla Květa Vinklátová, náměstkyně pro kulturu, památkovou péči a cestovní ruch Libereckého kraje.